

Столе Форчев Богдановски, роден и живее во Лешок, Македонија, фотограф-аматер, располага со многу фотографии

Столе Форчев Богдановски, Лешок (1933 -2013)
Stole Forcev Bogdanovski, Lesok (1933 - 2013)

Столе Богдановски е роден 1933 година во Лешок во родот Цинцираој *). Столе во секојдневната комуникација го викавме Столе-Цинцир*). Столе завршил занат за ливец, но, неговата желба била да заврши и да работи како електричар. Така, кратко време работи како ливец и потоа се префрла и работи како електричар. Работи во повеќе места, но, најповеќе во ХЕК Југохром, Јегуновце.

Столе потекнува од родот Цинцираој од Лешок, чија куќа е лоцирана на Бања во Старо маало. Татко му на Столе се вика Форче. Форче има два сина: Блаже и Столе и две ќерки: Нада и Даница. Столе и жена му Славка имаат два сина: Лазо и Илчо. Лазо е оженет со Дивна од родот Кокој имаат син Стојанче и ќерка Елена, а Илчо има син Иван и ќерка Славица.

Свадбата на Столе Богдановски, фото, Спасо Милосавлевски од Лешок

*) За родовите во Лешок, види текст во книгата (стр. 148 -157- извор: ред.бр.1) и во книгата (стр. 50 -100 и стр. 277-319 -извор: ред. бр. 12).

*) За Прекари на лица во Лешок и за ословувања (стр. 601-628 и стр. 629-635-извор: ред. бр. 1); (стр. 138 - 148 - извор: ред.бр. 8); (стр. 85 - 91 - извор: ред.бр. 3) и (стр.105-114 и стр.115 -117- извор: ред. бр. 63 и ред. бр. 69).

Во 2010 година го посетив во неговиот дом во Лешок и Столе Богдановски ми раскажа како почнал да фотографира. Столе во 1954 година бил во Белград на гости кај сестра му Нада и зетот Трипун Милоски од родот Брезјани, кои се доселиле во Лешок, од родот Дивјачој од Брезно. Тогаш Столе шетал низ Белград и го купил апаратот. Фотоапаратот бил марка Боксер. Столе апаратот го купил од некој бугарин, кој го нудел на улицата Кнез Михајлова. Цената била многу поволна и Столе, без размислување веднаш го купил апаратот, бидејќи во себе имал голема желба да слика и да прави фотографии.

Фото: Столе Богдановски, Лешани на излет кај Бачилото на Мито Кујо под врвот Плоча на Шара
(Делко-Коко, Ратко-Скуко, Борис-Праник, Столе-Скуко)

Кога се вратил во Лешок, бидејќи не знаел да раководи со апаратот и не ја знаел фотографската техника и не ги знаел тајните на фотографирањето, го замолил брат му Блаже, кој живее во Тетово, кој се познавал со фотографот Михајло Грнчаровски, да го замоли да го прими за чирак и да го учи занаетот за фотографирање. Столе бил примен во фотографскиот дуќан на Грнчаровски и краток период ги учел тајните на фотографирањето. За извесен краток период Столе кога поднаучил како се слика, како се развива филмот, од каде се набавува филмот и хартијата, како се слика портрет, како природа, на сонце, на облаци, во темно и сл. се заблагодарил на газдата Грнчаровски и го напуштил дуќанот со образложение дека сака да учи друг занат и затоа сака да замине.

Фото: Столе Богдановски, 1959, ФК ОНИКС Лешок

Така, со стекнатото знаење Столе продолжил самостојно да се усовршува и почнал самостојно да фотографира во Лешок, Шар планина и др. места каде имало свадби, дружења, фудбал, пливање, летовање, кампирање, планинарење и сл. и правел фотографии, кои ги делел без надомест на друштвото кое било сликано. Столе, има преку 1.000 фотографии црно бела техника, а успешно се обидел и да ги обои некои фотографии. Интересно е дека Столе на повеќето фотографии има забележано година и место на сликање и неговите фотографии имаат големо значење и важност, бидејќи прецизно не пренесуваат на местото и времето кога се случиле.

Столе има и фотоапарат со камара и плочи кои сам ги изработувал и ставал 10-на плочи, за да се слика без прекин, а касетата за плочите самиот ја правел. Столе на апаратот ставил и ногарки и направил посебно осветлување за блицот да биде појак. Со овој апарат кој бил од фирмата Агфа правел зголемени димензии на фотографии кои биле за врамување и за закачување на зид. Столе има неколку зголемени и врамени фотографии, закачени на зид во нивната куќа. Но, сепак Столе не правел многу големи фотографии, туку, правел мали фотографии.

Фото: Столе Богдановски, 1958, Лешани на трактор

Инаку, како голем истражувач на електриката и радио брановите, се обидел и успешно направил самиот радио апарат. За ова Столе отишол по делови во Белград во фабриката Змај од Земун и од таму земал многу делови, ламби, навои и сл. и за кратко време направил радио со звучници, кое успешно функционирало. За оваа активност бил следен од органите за гонење и дури имал и судска постапка, за што бил осуден и лежел затвор.

Столе Богдановски и денес во мај 2010 година, кога разговарав со него го најдов како прави навои за трансформатор во својата електричарска работилница во дворот. Столе, беше многу љубезен и многу задоволен што се сетив на неговото хоби фотографирање и со големо задоволство и ентузијазам ми зборуваше за многу детали од неговиот живот, а посебно со голем ентузијазам и со одлично паметење зборуваше за некои фотографии и лицата, местата и времето кога се сликале. Посебно, му беа свежи сеќавањата за фотографиите со лицата и настаните кои се случиле во Лешок и на Шар Планина и просто имав претстава како истите да се случиле вчера.

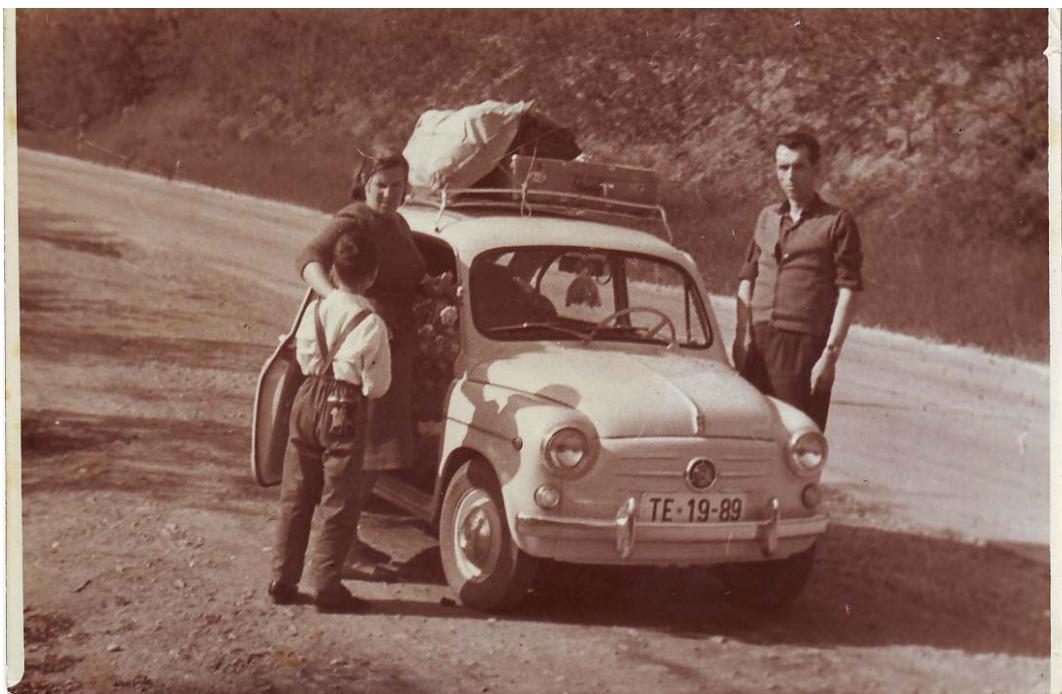

Фото, Столе Богдановски, 1959, Друштвото (Иван-Паун, Јоанче-Софро и Петре-Малиќ), Лешок, на Шара

Со Столе, повторно разговарајќи на 17 Јули 2010 година, во дворот под лозницата и тогаш ми рече дека со Михо Грнчаровски го поврзал неговиот син, кој бил лекар во ХЕК Југохром, односно заедно таму работеле.

Тогаш Столе ми рече дека кај Спасо Милосавлевски, првиот Лешочки фотограф, бил многу пати и гледал како слика и дека бил и во одајчето во старата куќа, која сега е срушена и таму гледал како ги развива сликите и како ги прави сликите на хартија. Столе ми рече дека апаратот на Спасо бил стар со ногарке и со камара црна со плоче и дека кога сликал фотографот Спасо се покривал со црно платно. Столе мисли дека апаратот на Спасо бил Агфа и дека Спасо го купил најверојатно пред или после Прва светска војна, кога бил во Франција или во друга земја и дека тогаш го купил апаратот. Многу Лешани биле мобилизиран како бугарски војници во Балканските војни и во Првата светска војна, како и многу други млади лица од Лешок. Спасо бил војник во Првата Светска војна *), како и дедо ми Трпо Онуфриевски, Симче Момировски, Спасо Миловски и др. Во Балканските војни *) бил мобилизиран и неговиот брат Горо Милосвалевски- Паша, како и други 12 млади Лешани, од кои 6 погинале на фронт. За загинатите лица од Лешок во војните во 20 и 21 век во 2019 година подигнавме Споменик *), во дворот на Лешочкиот манастир. Се планира да се издаде книга од Митко Сироски и Илија Петрушевски за загинатите Лешани и за учесници во војните во 20 и 21 век (извор: ред. бр.68).

Во продолжение од текстот објавувам избор на повеќе фотографии, од големиот фонд со кој располага фотографот Столе Богдановски, на кои се сликани многу лица од Лешок, а најповеќе од неговата фамилија.

Иван Пауновски со жена му и популарното Фиќо во 60-те години